

Derfor har vi en kemikalielovgivning, som har til formål at beskytte befolkningen mod farlige kemikalier. Det grundlæggende princip i den 25 år gamle lovgivning er baseret på, at kemikalieproducenter og importører inden markedsføring selv skal skaffe sig viden om produktets farlighed. Det er et princip, som også gælder i det øvrige EU.

Producenter og importører skal informere brugerne om faren bl.a. ved at mærke produkter med en fareetiket, for så kan brugeren tage de nødvendige forholdsregler og anvende produktet på en rigtig og sikker måde.

Men lovgivningen sikrer, at særligt farlige produkter enten er forbudt, eller at anvendelsen på anden måde er reguleret. F.eks. skal produkter, som er beregnet til at slå levende organismer ihjel med, godkendes af myndigheder for markedsføring. Det gælder f.eks. for pesticider og biocider. Der er også en særlig beskyttelse mod privates anvendelse af særligt problematiske kemikalier. F.eks. må produkter, som er giftige, kræftfremkaldende, eller som skader fostre og vores evne til at få børn, slet ikke sælges til private. Og i takt med at den faglige indsigt vokser, udvides mulighederne for at nuancere beskyttelsen. Men generelt er det altså producenten eller leverandøren, der har ansvaret for at vurdere et produkts farlighed i forhold til reglerne i kemikalielovgivningen. Producenter og importører af kemiske produkter er herudover, som alle andre producenter, omfattet af produktansvarsloven.

Rentolinsagen er desværre et alt for klart eksempel på, at en importør ikke har levet op til sit produktansvar. Den danske importør af Rentolin har i 1990'erne markedsført Rentolin til udendørs og indendørs brug, hvor den svenske producent kun anbefalede det til udendørs brug.

Kl. 11.30

I en landsretsdom fra 1994 blev det fastslået, at importøren havde markedsført et defekt produkt, da dette ikke frembød den sikkerhed, som brugeren måtte forvente, når det blev anbefalet til indendørs anvendelse. Derfor blev importøren anset for erstatningsansvarlig efter produktansvarsloven.

Desværre er den danske importør af Rentolin gået konkurs, og de ramte familier har nu vanskeligt ved at få erstatning gennem civile søgsmål. Muligheden for erstatning afhænger af, om de kan opnå erstatning fra den forhandler, der har solgt dem Rentolin, for der findes regler i

produktansvarsloven om, at en forhandler hæfter for producentens ansvar. Nogle af Rentolinofrene har allerede rejst erstatningssager over for forhandleren.

Rentolinsagen og efterfølgende mange henvendelser fra borgere, der klager over gener efter udsættelse for selv ganske små mængder kemikalier, har gjort, at vi er blevet opmærksomme på et særligt symptomkompleks, som kaldes Multiple Chemical Sensitivity eller MCS, på dansk kaldes det duft- og kemikalieoverfølsomhed.

Det karakteristiske ved MCS er, at man efter en kraftig påvirkning med kemiske stoffer bliver meget følsom, så senere udsættelse for selv lave koncentrationer af andre dufte og kemiske stoffer i dagligdagen giver anledning til mange typer gener, som i værste fald er invaliderende.

Vi er imidlertid i den situation, at sygdomsbilledet er meget komplekst, og det gør sammen med manglende viden om, hvad der udløser MCS, og hvornår det sker, det yderst vanskeligt helt konkret at gribe ind over for nogle bestemte kemikalier.

Når først man lider af MCS, kan det formodentlig ikke kureres. Generne kan kun lindres ved at undgå påvirkninger af kemikalier og dufte. Regeringen har derfor sat fokus på MCS i strategien »Miljø og sundhed hænger sammen«. Det er det lange, seje træk, der skal til for at finde de sammenhænge, der udløser fænomenet, så problemet kan forebygges. Det handler også om at få mere viden og om, at få den viden udbredt.

Jeg har sørget for, at et planlagt MCS-udredningsarbejde er blevet færdiggjort, og rapporten fra projektet peger på, at fænomenet MCS eksisterer og skal tages alvorligt.

Det vigtigste er nu at få udbredt den nye viden om MCS blandt læger og det øvrige sundhedspersonale. Det har vi et godt samarbejde med Indenrigs- og Sundhedsministeriet om, og også Arbejdsskadestyrelsen behandler nu MCS-problematikken. Vi kommer også ud til lægerne med en artikel i deres fagtidsskrift her i maj eller juni 2004. Det skulle gerne være med til at sikre, at der i sundhedsvæsenet bliver taget bedre hånd om de MCS-ramte.

Regeringen vil arbejde for, at der også internationalt kommer fokus på MCS-problematikken. Som et første skridt vil vi sørge for, at den meget roste MCS-rapport bliver oversat til engelsk og sendt rundt til EU-landene.